

Sygn. akt: I C 220/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa K. B., E. B.

przeciwko K. G.

o zapłatę

I. Oddała powództwo,

II. Zasądza od powodów K. B. i E. B. solidarnie na rzecz pozwanego K. G. kwotę (...) (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. Nakazuje ściągnąć od powodów K. B. i E. B. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Gorlicach kwotę 117,70 (sto siedemnaście 70/100) zł tytułem częściowych kosztów opinii biegłego pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

SSR Wojciech Langer

Sygn. akt I C 220/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lipca 2016r.

Powodowie K. B. i E. B. domagali się do pozwanego K. G. zapłaty solidarnie kwoty 12.977 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 15 lutego 2014r. zawarli oni z pozwanym umowę sprzedaż samochodu R. S., za kwotę 11.800 zł, po jego zakupie dokonali w pojeździe niezbędnych napraw, sprawdzili jego stan techniczny, w wyniku oględzin okazało się, że auto pochodzi z (...), zaś jego układ kierowniczy został przemieniony z prawej na lewą stronę. Podkreślono przy tym, że powodowie nie zostali powiadomieni o tych okolicznościach przez pozwanego, nie zostały też im przedstawione w tym zakresie żadne dokumenty techniczne. Stwierdzono, że gdyby nabywcy wiedzieli o przeróbkach układ kierowniczego nie zawarli by umowy sprzedaży tego pojazdu. Zakupiony przez powodów towar był niezgodny z określonym przez pozwanego stanem technicznych, a jego naprawa nie była możliwa ze względu na właściwość towaru, będącego pojazdem oznaczonym co do tożsamości, dlatego też powodowie na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, pismem z dnia 6 marca 2014r. złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy

sprzedaży i wezwali pozwanego do zapłaty ceny (11.800 zł) oraz kosztów związanych z niezbędnymi naprawami (1.177 zł), mimo tego nie uiszcili on żądanych kwot.

Pozwany K. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W jego ocenie roszczenie powodów jest całkowicie bezpodstawne. Podano przy tym, że powodowie, przed zakupem od pozwanego samochodu w dniu 15 lutego 2014r. dokonali jego sprawdzenia wraz z dwoma mężczyznami, miały wtedy miejsce oględziny jego stanu technicznego i sprawdzenie dokumentów, powodowie byli przy tym poinformowani, że samochód był sprowadzony z (...)a potem dostosowany do ruchu prawostronnego i dopuszczony do ruchu, pozwany proponował także potencjalnym nabywcom sprawdzenia pojazdu w stacji diagnostycznej, oni jednak z tego nie skorzystali. Wskazano także, że na fakt pochodzenia pojazdu z (...), poza informacją od pozwanego wskazywała także cena, niższa od takich samych aut pochodzących z kontynentu, a także z dokumentów, w tym kserokopii decyzji o uiszczeniu podatku akcyzowego, gdzie widoczny jest kraj pochodzenia. Powodowie nie mieli zastrzeżeń do samochodu, co potwierdza oświadczenia na fakturze o zapoznaniu się przez nich ze stanem technicznym samochodu. Brak jest więc podstaw do przyjęcia, że pozwany wprowadził kupujących w błąd co do kraju pochodzenia pojazdu, co przesądza o tym, że odstąpienia od umowy było bezpodstawne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco.

K. B. i E. B. w dniu 15 lutego 2014r. kupili od K. G., prowadzącego działalność gospodarczą w B., samochód marki R. (...) o nr rej (...), za kwotę 11.800 zł. Pojazd ten był wcześniej zarejestrowany na K. G., który przy rejestracji przedłożył dokumenty z których wynikało, że krajem poprzedniej rejestracji pojazdu jest (...). Uiszczając cenę i podpisując fakturę nabywcy to jest K. B. i E. B. podpisali także oświadczenie (znajdujące się na samej fakturze) o zapoznaniu się ze stanem technicznym samochodu.

Okoliczności bezsporne.

Przed zakupem samochodu K. B. i E. B. zostali przez K. G. poinformowani, że sprzedawany samochód pochodzi z (...).

Dowody:

zeznania P. N.: k. 60-61; zeznania M. Z.: k. 107; zeznania K. G.: k. 111;

Po zakupie opisanego wyżej pojazdu K. B. i E. B. w dniu 17 lutego 2014r. wykonali jego badanie techniczne, a następnie wykonali w nim niezbędne prace związane z wymianą płynów i niektórych elementów eksploatacyjnych, za łączną kwotę 1.177 zł.

Okoliczności bezsporne.

K. B. i E. B., działając przez swojego pełnomocnika, w dniu 6 marca 2014r. wysłali K. G. pismo o odstąpieniu od umowy z dnia 15 lutego 2014r. i w wezwali go do zapłaty kwot 11.800 zł tytułem ceny samochodu i 1.177 zł tytułem kosztów naprawy, to jest łącznie 12.977 zł.

Okoliczności bezsporne.

W opisanym wyżej samochodzie układ kierowniczy został przeniesiony z prawej na lewą stronę pojazdu, przystosowano go także do ruchu prawostronnego, co wiązało się ze zmianą konstrukcyjną ściany grodziowej nadwozia poprzez wykonanie w niej otworu z lewej strony i zaślepienie otworu oryginalnie występującego z prawej strony.

Dowody:

opinia biegłego: k. 71-78;

Powyższe okoliczności faktyczne w przeważającej mierze miały charakter bezsporny. Istotą sporu między stronami było to, czy powodowie w chwili zakupu samochodu wiedzieli czy pochodzi on z (...), czy też nie. W tym zakresie koniecznym był dokonanie ustaleń faktycznych głównie w oparciu o zeznania osób obecnych przy tej transakcji. Osoby te opisały powyższą okoliczność w różny sposób, Sąd musiał więc zdecydować, której grupie osób dać wiarę. Każda z grup świadków była związana z jedną ze stron postępowania, dlatego też przy ocenie ich wiarygodności Sąd posłużył się wskazaniami doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu wiarygodne są zeznania pozwanego i świadków P. N. i M. Z., którzy potwierdzili, że informacja o pochodzeniu samochodu była przekazana jego nabywcom, to jest powodom. Potwierdza to także doświadczenie życiowe, które jednoznacznie wskazuje na to, że pytanie o pochodzenie samochodu kupowanego na rynku wtórnym jest powszechnie zadawane. Musiało więc pojawić się także w rozmowach przed decyzją o zakupie samochodu od pozwanego. Niewiarygodne są tym samym twierdzenia powodów i świadków W. R. i S. G., którzy podawali, że temat ten nie był poruszany przy ustaleniach dotyczących zakupu samochodu. Powodowie byli przygotowani do zakupu samochodu, wzięli ze sobą znajomych, którzy mieli im pomóc w dokonaniu wyboru, czymś bardzo mało prawdopodobnym wydaje się więc, by nie zadali oni sprzedającemu jednego z podstawowych (obok stanu technicznego, przebiegu i tzw. wypadkowości) pytania przy zakupie samochodu, jakim jest sprawa kraju pochodzenia. Mając to na względzie Sąd uznał za udowodnione, że powodowie wiedzieli, iż kupowany przez nich samochód pochodzi z (...)

Na podstawie opinii biegłego, której treść nie była kwestionowana przez strony, Sąd ustalił zakres prac wykonany w związku z przystosowaniem samochodu do ruchu prawostronnego.

Sąd zważył co następuje.

Z uwagi na datę zawarcia umowy sprzedaży samochodu, to jest 15 lutego 2014r. w niniejszej sprawie będzie miała zastosowanie obowiązująca wówczas ustawa o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie Kodeksu cywilnego. Na mocy tej ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar w chwili jego wydania jest niezgodny z umową (art. 4 ust. 1), sprzedawca nie odpowiada jednak za taką niezgodność, gdy kupujący w chwili zawarcia umowy o tej niezgodności wiedział lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć (art. 7). W razie niezgodności towaru z umową kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową albo wymiany, gdy zaś naprawa lub wymiana nie jest możliwa, kupujący może domagać się obniżenia ceny albo też może odstąpić od umowy (art. 8). Tak więc gdy kupujący wiedział lub powinien wiedzieć o niezgodności towaru z umową nie jest możliwe skuteczne dochodzenie żadnego z roszczeń przysługujących kupującemu, to jest ani naprawy towaru, ani jego wymiany, ani obniżenia ceny, ani odstąpienia od umowy. W takiej sytuacji bowiem odpowiedzialność sprzedawcy jest wyłączona. Rozwiązanie takie jest refleksem pierwszeństwa autonomii woli stron, przed szczególną ochroną konsumentów. Ostatecznie to strony, dobrze poinformowane, mają wolną wolę w zawarciu umowy o określonej przez siebie treści.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że dla skuteczności żądania powodów kluczowe znaczenie ma to, czy złożone przez nich oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z dnia 15 lutego 2014r. było uzasadnione, to jest czy rzeczywiście sprzedawca czyli pozwany, ponosił odpowiedzialność za niezgodność stanu tego samochodu z umową, zwłaszcza zaś czy powodowie o tej niezgodności – to jest jak wynika z pozwu pochodzeniu samochodu z (...) i przystosowaniu go z ruchu lewostronnego do ruchu prawostronnego – wiedzieli lub rozsądnie oceniając powinni byli wiedzieć. Ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, że K. G. przekazał K. B. i E. B. informację, że sprzedawany przez niego samochód pochodzi z (...). Oceniając rozsądnie, winni więc wiedzieć, że poruszał się on w kraju pochodzenia w innym rodzaju ruchu, to jest w ruchu lewostronnym, co w sytuacji gdy kupowany przez nich w B. samochód był przystosowany do ruchu prawostronnego, oznaczać musiało, przy rozsądnej ocenie każdego dorosłego człowieka, że został on dostosowany do ruchu odbywającego się na kontynencie. Tym samym, na podstawie art. 7 powołanej wyżej ustawy, nie można uznać, by pozwany ponosił odpowiedzialność za niezgodność towaru z umową, co za tym idzie powodowie nie mogli skutecznie odstąpić od umowy zawartej z nim w dniu 15 lutego 2014r., a przez

to nie mogą domagać się zwrotu ceny oraz poniesionych dodatkowych kosztów związanych z naprawami samochodu. Powództwo okazało się być bezzasadne, dlatego też należało je oddalić w całości.

Mając na uwadze taki wynik sprawy, kosztami procesu na podstawie art. 98 kpc należało obciążyć powodów. Dlatego też Sąd zasądził od nich solidarnie, na rzecz pozwanego K. G. kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa, oraz nakazał ściągnąć od nich solidarnie na rzecz Skarbu Państwa 117,70 zł tytułem częściowych kosztów opinii biegłego pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

SSR Wojciech Langer